БРОЙ 84 Русчукъ 26 Януарий 1884. ГОДИНА V.

Излиза три пъти въ седмицата
всѣки:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Съббота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребьрни
„ шесть месяци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИНЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Сичко което са отнася до вѣстника надписа са направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не са приематъ
Ржкописи назадъ се невръщатъ.

За Обявления се заплаща:
За всѣки рѣдъ пръвъ пжтъ 20 ст.
За „ „ вторий „ 10 ст.

Руссе 25 Януарий 1884 год.

Нашата държавна печатница въ София, която е оставена безъ контролъ отъ страна на правителството, която показва въ бюджетя си ужъ печалба, а сѣка година извлича по 80,000 лева изъ народната касса, удивила и самитѣ търговци и печатари въ Виена, отъ гдѣто ето какво ни пишжтъ по неж:

„Въ коя държава има държавна печатница, която да печати по-евтено частнитѣ работи, отъ колкото другитѣ частни печатници? Гдѣ са е видѣло да се прави монополъ печатанието, да се заповѣдва на учрежденията, да не печататъ потребнитѣ имъ книжа въ частни печатници? Развѣ е възможно една печатница, да приготви о врѣме на цѣло едно княжество сичкитѣ книжа? Ония които иматъ частни печатници, да ги закрижтъ ли, неплащатъ ли и тѣ данъкъ на правителството? Защо имъ са отнема прехраната, защо най-сѣтнѣ да имъ са опропастятъ капиталитѣ, когато отъ сѣка една печатница ако има работа, могжтъ да се прехранватъ 10—20 *работници и фамилии*? Това не е ли знакъ, че въ [illegible] Княжество, се [illegible] спънка на заниманията? Държавната печатница въ София е товаръ за народното съкровище. Защо до днесь не са завзе нито правителството, нито народното събраоие, да контролира и прегледа, дѣйствително ли тая печатница носи полза на държавицата, или само показва много и голѣми цифри безъ смисъль? Да предположимъ, което не е за вѣрвание, че тая печатница носи печалба, нъ въ една Конституционна държава, гдѣ са е чуло и видѣло, самото правителство, да конкурира подданницитѣ си, които плащатъ данъкъ и да става причина да се уничтожава индустрията?!.. Това ли бѣше конституционализма на Каравелова и С-іе, които подъ тоя начинъ искатъ да даджтъ свобода и поддръжка на народа! Днешното правителство трѣбва да обърне сериозно внимание на това, да освободи учрежденията и съдилищата да си поржчватъ потребнитѣ книжа и въ частнитѣ печатници тамъ гдѣто намѣржтъ по-износна цѣна и улеснение, а не да стоятъ съ мѣсяци безъ протоколи, както днесь съдилищата нѣма гдѣ да си записватъ дѣлата. Учрежденията и съдилищата, ще иматъ много по-евтени своитѣ работи, като книжа, протоколи, призовки, бланки и др. ако ги поржчватъ въ частни печатници, отъ колкото въ държавната печатница, която не може да има нито хартия, нито мастило, нито работници по-евтени отъ колкото другитѣ печатници въ по край-Дунавскитѣ градове. Ако се държи тая печатница само за любовьта на единъ директоръ, да получава 6—7 хиляди лева въ годината и да казва че има печалба, тогасъ пакъ излиза, че въ Бъл. Княжество върху нищо нѣма контролъ, следователно и Държавната печатница е основана за спекула.“

Ние напълно сподѣляме думитѣ на Виенския си кореспондентинъ по държавната печатница въ София, която сѣка година изяда по нѣколко хиляди лева изъ хазната, безъ да принесе нѣкоя полза, като прави при това и голѣми спънки на сждилищата, които очакватъ отъ неж потребнитѣ имъ книжа. Тъзи печатница освѣнъ гдѣто костува близо милионъ левчета, още опропасти много частни печатници, които стоятъ безъ работа, работницитѣ ненамиратъ занимание, съ една рѣчь това най-важно занятие и художество, което трѣбваше да се подкреня и развива въ насъ се ограничи и опропасти.

Днешното Министерство ще принесе голѣма полза на страната, ако позволи на сждилищата, да си печататъ книжата [illegible] въ частни печатници, гдѣто намержтъ по-износни цѣни; ако стане подобно нѣщо, ние мислимъ че държавната печатница пакъ нѣма остане безъ работа, а частнитѣ ще могжтъ поне да съществуватъ, да се незатварятъ. Г-нъ Помяновъ като Министръ на Правосждието, надѣваме са, ще са завземе за това, тъй като знае че и въ самия бюджетъ сж отпуснати твърдѣ скромни суми за канцелярски разноски на мировитѣ и окржжни сждилища.

Заповѣдьта по сждилищата и другитѣ учреждения, да не печататъ нищо въ частни печатници, се издаде отъ Г. Петка Каравелова като бивши Министръ, по частни каприциии, а не че държавната печатница ще остане безъ работа. За държавната печатница има толкова работи, които тя ако и да има 4 машини, пакъ неможе да ги приготви съ месяци, а не трѣбва ли да сжществуватъ въ княжеството и частни печатници, които да обогатяватъ книжнината ни и улесняватъ печатанието? Дано поне днешното Министерство не остави безъ внимание този важенъ въпросъ.

Распуснатото патриотическо събрание, което засѣдаваше по милости въ София приело въ послѣдньото си засѣдание (прѣзъ нощьта срѣщу Колада) слѣдующитѣ прѣдложения:

I.

Военний бюджетъ остава за 1884 год. 11 милиона лева.

Като се земе за основа минжлогодишний воененъ бюджетъ, прѣдставя се право на Негово Височество, министерский съвѣтъ, заедно съ бждщий воененъ министръ да направятъ съкращенията по този бюджетъ и изравнятъ съдържанието на военнослужащитѣ съ щатоветѣ по военното министерство отъ 1879 год.

Въ горѣпоменжтитѣ кадри 11 милиона по съгласието съ Негово Височество и министерский съвѣтъ и военний министръ, могжтъ да се правятъ нуждитѣ измѣнения по организацията на войската.

II.

Да се прѣдвиди въ военний бюджетъ нуждната сумма за изпращанието съ кола или коньe до роднитѣ имъ мѣста уволнитѣ по болезнено състояние солдати и за тѣхното прилично обмундирование.

III

Народното събрание като приема прѣдложението на министерский съвѣтъ да се отпуснатъ 11,000,000 лева прави това подъ условие, че министерский съвѣтъ ще настои да се турятъ въ дѣйствие слѣдующитѣ мѣрки:

1) Да се унищожатъ приготовителнитѣ класове на военното училище.

2) Да се унищожи межевата школа.

3) Да се унищожи фелдшерското училище.

4) Да се разгледа въ министерский съвѣтъ ако има възможность да се унищожатъ мѣстата на военскитѣ началници и въ случай, че тѣхното унищожение се укаже невъзможно, то да се намалятъ разноскитѣ, като се повѣрятъ тѣзи служби на Българи офицери.

5) Да се разгледа въ министерский съвѣтъ и ако се укаже за възможно, да се сравнятъ заплатитѣ на военнитѣ доктори съ заплатата на гражданскитѣ.

6) Да се повѣри незабавно командуванието на 58 роти на Българи офицери, а именно по двѣ роти въ всѣка дружина. Съ тази цѣль да се повикатъ незабавно въ България българскитѣ офицери, които сж били испратени въ русскитѣ полкове.

II За народнитѣ възстания въ България преимущественно въ Велико Търново и въ околнитѣ градовце и села въ XIX-я вѣкъ.

(Продължение)

Слѣдъ Филипъ Тотевия, и Панайотъ Хитовия походи и презъ сжщото лѣто по кжмъ есеньта се случи жалостната драма съ Войводова и заедно съ него единъ Сърбинъ Цвятко Николовъ, които идеха отъ Браила съ парахода „Германия“ и отхождаха за Бѣлградъ въ Сърбия. Разказваше се по него време, и по отсетнѣ се е писало и обнародвало въ вѣстницитѣ, слѣдъ освобождението ни, че Величко Симеоновъ отъ Шюменъ е издалъ на Мидхадъ паша въ Русчукъ тия злочести мжченици, като му предизвѣстилъ, че съ парахода „Германия“, който щѣлъ на скоро да замине презъ Русчукъ за нагорѣ кжмъ Бѣлградъ, отиватъ въ тоя градъ двама бунтовници, или комитаджии. На отивание на тоя предателски доносъ, като пристигнатъ тоя параходъ въ Русчукъ: Митхадъ паша испратилъ съ дозволението на тогавашния Австрийски Консулъ (!!) заптиета съ заповѣдь, да уловятъ тия злочести патриоти и да ги закаратъ въ конакътъ. Тѣ се възпротивиха впрочемъ да излязатъ отъ камарата на парахода, въ която бѣха се затворили и съ револвери въ ръцѣтѣ си, противостояха доро най сетнѣ заптиитѣ счупиха вратата на камарата, влязоха, и слѣдъ като убиха и двамата тия злочести мжченици, извлякоха ги изъ парахода и ги влачаха по улицитѣ, като едни пса за да ги видятъ Българитѣ, да се оплашатъ и да не смѣятъ вечь да безпокоятъ Турското правителство, но да си маруватъ . . . . . — Въ по отподирнитѣ времена се уби самъ въ Русчукъ единъ младъ юнакъ и горѣщъ патриотъ, Ангелъ Кжнчовъ (Бояджиевъ) въ оная критическа минута, когато го търсили турски заптии да го уловятъ по заповѣдь на Мидхадъ паша, и като узналъ злочестия Ангелъ Кжнчовъ, че той билъ вечь издаденъ, и като видѣлъ окружающата опасность, че заптиитѣ ще го уловятъ на скелята, дѣто той се намѣрвалъ, грьмва съ револверъ въ устата си и изведнажъ пада на земята мъртавъ предъ самитѣ заптии. Вижда се, че той е предпочелъ да убие тъй себе си, нежели да се придава на турската власть за да го мжчи най безчеловѣчно и жестоко. Тоя Ангелъ Кжнчовъ бѣ родомъ отъ Русчукъ, (Трѣвна р.) той се учаше въ 1865 и 1866 година въ Централного Училище въ Болградъ, дѣто азъ бѣхъ тогава Директоръ, и много го обичахъ [illegible] симъ ученикъ; учаше се превъзходно, и се обносяше най нравственно.

Въ 1868 година отъ една страна се устрояваше, и се образуваше пакъ Български Легионъ въ Бѣлградъ, а отъ друга страна въ Букурещъ се устрояваха Български Дружини съ една и сжща цѣль, да се нападни Турция, да се подигни едно обширно възстание въ България, и да се изпъдятъ турцитѣ отъ Европа. Вижда се ясно слѣдователно, че една могуща и крѣпка ржка е предначертавала, и управлявала тия общи стремления и въ Бѣлградъ, и въ Букурещъ. Въ Бѣлградъ дѣйствително се съставилъ и се образувалъ единъ Български легионъ, но въ него е имало Сърби, Черногорци, Харвати и Арнаути; и сж биле до 400 души. — Вижда се впрочемъ, че къмъ есеньта на 1868 год. горѣказанната *могущественна* ржка, изведнажъ си измѣнила направлението подухалъ слѣдователно други единъ, за злочеститѣ Българи, съвсѣмъ неблагоприятенъ, даже и вредителенъ вѣтръ! . . . . — Въ съображение на това, и Сърбскитѣ Инструктори, които обучавали Българския Легеонъ, почнали да гонятъ, да оненравдаватъ, даже и да се подиграватъ съ Българското име, и въобще съ злочеста България въ слѣдствие на това, всичкитѣ почти Българи напуснаха Бѣлградъ, и се завърнаха въ Букурещъ, и въобще въ Румания.

Ние споменахме по горѣ, че и въ Букурещъ се устрояваше по него време въ 1868 година пролѣтьта една Българска Дружина; съ цѣль тоже да премине Дунавътъ, и да подигни едно по обширно възстание. Тая Дружина се постави подъ главната команда на Войводата Хаджи Димитра Ясеновъ отъ Сливенъ. Заедно съ него бѣше и храбрия и неустрашимъ юнакъ Стефанъ Караджа отъ Тулча. При устрояванието на тая Дружина въ Букурещъ дохаждахж въ Болградъ въ Бассарабия и Х. Димитръ и Сг. Караджа, и Филипъ Тотю и Панаиотъ Хитовъ; ние бѣхми по него време тамъ Директоръ на тамошното Централно Училище; и лично опознахми Хаджи Димитра, Стефана Караджа и пр. и проч.

Ние споменахме още че Х. Димитръ трѣбаше съ повѣрената нему дружина въ Букурещъ, да премине Дунавътъ и да подигни въ България едно по обширно възстание, споредъ това той и премина презъ лятото

на 7 юния въ 1868 година Дунавътъ съ дружината си подъ Свищовъ, около 4 часа далечъ отъ него по направлението къмъ Руссчукъ, и бѣше пристигналъ близо до едно турско село Сарж-яръ зовимо, и отъ тамъ заминуваше на навѫтрѣ къмъ Балкана. Турцитѣ обаче извѣстени за това, испращатъ отъ Руссчукъ незабавно едно доволно силно отдѣление отъ заптиета и баши бозуци, които и се срѣщатъ съ Х. Димитрата дружина близо при Сарж-яръ, и тамъ се поченала една страшна битка. Въодушевенитѣ впрочемъ български юнаци на Х. Димитрата дружина съ съдѣйствието и на храбрия Ст. Караджа, като левове се хвърлятъ врѫзъ турцитѣ, избиватъ много отъ тѣхъ, даже и самия имъ началникъ табуръ алаж или бинбашия убиватъ, и споредъ това тѣ мѫжественно отблѫсватъ своитѣ нападатели турцитѣ и заминуватъ на напредъ и на навѫтрѣ къмъ Балкана, но като достигнали близо при селото Кара Есебъ въ Рашидъ беювата курия, нападатъ се пакъ ненадѣйно отъ турска рѣдовна войска която бѣ испратилъ мюдюрина отъ Свищовъ по заповѣдъ на Мидхадъ Паша тогавашния валия въ Русчукъ, който и самъ отиди въ Свищовъ. Тукъ се отвори една още по страшна битка отъ първата, тукъ най голѣмо юначество показа Стефанъ Караджа, който слѣдъ като изби много турци отъ една добра позиция, распаленъ вижда се отъ левска яростъ, оставилъ позицията си и отишълъ да преслѣдва своитѣ нападатели турцитѣ, за жалостъ обаче, тѣ го злѣ раняватъ, забикалятъ го, и го улавятъ, и зематъ въ плѣнъ, и отсетне го довезли тукъ въ Търново на кола, а слѣдъ малко го завезли въ Руссчукъ, и го турили въ болницата за да се цѣри отъ ранитѣ си, дѣто впрочемъ славния тоя юнакъ Стефанъ Караджа се и поминалъ. Х Димитръ же като се убѣдилъ слѣдъ това, че не ще му бѫди вѫзможно вечь да продължава тая битка съ турцитѣ оттеглилъ се на навѫтрѣ въ Балканскитѣ гори, а за да измами вижда се турцитѣ, той бѣше потеглилъ на насамъ къмъ Търново.

(Слѣдва).

ПРОЕКТЪ ЗАКОНЪ

За митницитѣ

(Свѫршакъ).

Чл. 285. Въ опредѣления день за разглѣждание дѣлото, Окрѫжното Сѫдилище постановява рѣшение и не може да отлага дѣлото освѣнъ въ случай на заявление акта за фалшивъ, споредъ както е предвидено въ чл. 287. Сѫдилището издава по дѣлото окончателна пресѫда, която, ако и да бѫде издадена въ отсѫтствие на апелатора, става пакъ безъ право на отзива.

Прѣсѫдитѣ на Окрѫжнитѣ Сѫдилища по нарушение настоящия законъ могѫтъ да бѫдѫтъ обтѫжени само по кассационенъ рѣдъ, и то въ течение на пятнадесятъ дена отъ изготовлението имъ въ окончателна форма.

Чл. 286. Утвърдителнитѣ чрезъ удобрителното постановление на Финансовото Министерство актове, ще служатъ за неоспорими доказателства предъ сѫдилището, освѣнъ ако бѫдѫтъ обявени за фалшиви. Сѫдилищата не могѫтъ да отнематъ силата на актоветѣ, освѣнъ въ случай когато сѫ станали опущения на формалноститѣ предписани за констатирване на нарушенията; тѣ сѫщо не могѫтъ да намаляватъ конфискациитѣ и глобитѣ, когато сѫ основани възъ распорѣжданията на закона, нито да оправдаватъ обвиняемитѣ за погрѣшки или за отсѫтствие на злоумишленность.

Чл. 287. Който иска да обяви акта за фалшивъ, длъженъ е, подъ страхъ на наказание да изгуби правото за обявление фалшивостьта, да заяви това на сѫда въ апелационната си жалба и да укаже въ нея доводитѣ които може да приведе за доказвание фалшивостьта, както и името, презимето, подданството и мѣстожителството на свидѣтелитѣ, които желае да се повикатъ.

Въ назначения за разглѣждание апелационната жалба день, ако апелатора присѫтствува, Сѫдилището разглѣжда предварително въпроса за фалшивостьта, и ако намѣри доводитѣ за нея основателни, спира разглѣждението на апелационната жалба, до когато по закона се издаде окончателна прѣсѫда върху обявената фалшивость. Въ случай на отхвърлование фалшивостьта пристѫпва се незабавно къмъ разглѣждание апелационната жалба. Претенцията за фалшивостьта на акта, Сѫдилището отблъсква безъ предварително изслѣдвание, ако апелатора не се представи на повикването му.

Когато общественото престъпление, изслѣдовано вслѣдствие на обявление на фалшивость, се свърши чрезъ осѫждание на обвиняемитѣ въ фалшивость, чиновници, достовѣрностьта на актовитѣ, съгласно предвидущия членъ, пада и сѫдилището е въ право да разрѣши дѣлото по апелационната жалба на основание свидѣтелскитѣ показания.

Обявившия фалшивостьта, ако не е докаже, подлага се на глоба не по-малко отъ 300 лева и на загубитѣ причинени на оправданитѣ обвиняеми.

Чл 288. Недѣйствителностьта на единъ актъ, обявена, било отъ финансовото Министерство на основание чл. 281, било отъ Сѫдилището, не се спира, ако стокитѣ сѫ били запрѣтени за внасяние, така щото акта има силата си относително конфискацията; недѣйствителностьта ще има за послѣдствие само освобождението на нарушителнитѣ отъ глоба.

Чл. 289 Когато конфискуванието не е било основано, притѣжателя на стокитѣ има право да иска лихва за обезщетение смѣтната по 12 % годишно отъ стойностьта на конфискованитѣ предмети, отъ деня на задържанието до повръщанието имъ. Освѣнъ тая лихва, притѣжателитѣ на стокитѣ не могѫтъ да искатъ и Сѫдилищата не могѫтъ да присѫждатъ никакво друго обезщетение.

Чл. 290. Гражданскитѣ осѫждания противъ повече лица за едно и сѫщо престѫпление се възлагатъ на осѫденитѣ взаимнеотговорно както за исплащание стойностьта на подлѣжащитѣ за конфискувание стоки, тъй и за глобитѣ и сѫдебнитѣ разноски.

Чл. 291. Притѣжателитѣ на стокитѣ отговарятъ за дѣйствията на коммисионеритѣ агентитѣ и слугитѣ имъ, относително конфискацията, глобата и сѫдебнитѣ разноски, даже когато осѫжданията сѫ произнесени противъ тѣзи лица, макаръ и притѣжателитѣ ако и познати, да не сѫ били привлечени къмъ дѣлото.

Чл. 292. По всички нарушения на настоящия законъ, които влѣкатъ не само парично взискание, нъ и тъмнично наказание, обвиняемитѣ се арестуватъ и, незабавно слѣдъ съставянието на акта, който въ такива случаи се прави въ два екземпляра, се предаватъ на прокурора при сѫдилището въ вѣдомството на което е извършено дѣянието, наедно съ единъ екземпляръ отъ акта.

Чл. 293. Взисканието на каквито и да е суми, слѣдуеми на съкровището за митарствени права, на дългове происходящи отъ неисплнение даденитѣ задлъжения чрезъ поржителства, на повращание стойностьта на конфискуванитѣ предмети, на глобитѣ, сѫдебнитѣ разноски и въобще на каквито други обезщетения да би било, ще става по начинъ на събирането на държавнитѣ данъци, на основание съставенитѣ и подписани отъ митарственнитѣ чиновници актове.

Чл. 294. За обезпечение събирането взисканията, митарственнитѣ чиновници иматъ право, въ всички случаи, да задържатъ всѣкакви стоки или други предмѣти и всѣкакви срѣдства за превасяние, независимо отъ тѣзи които подлѣжатъ на конфискувание, и които се намиратъ у престъпницитѣ при откриването на контрабандата, ако тѣ не докажатъ състоятелностьта си.

Чл. 295 Конфискуванитѣ стоки или задържанитѣ предмѣти за обезпечение взисканията отъ нарушителитѣ на настоящия законъ, не подлѣжатъ на никакъвъ секвестръ отъ които и да било кредитори.

ГЛАВА III.

За продажбата на конфискованитѣ стоки и за распредѣлението на постѫпалитѣ отъ тѣхъ суми.

Чл. 296 Стокитѣ и срѣдствата за превасяние, происходящи отъ конфискация, се продаватъ веднага щомъ финансовото министерство потвърди актоветѣ относително конфискацията. Продажбата може обаче да стане и преди това потвърдяване, ако конфискованитѣ или задържанитѣ предмѣти подлѣжатъ на развалянне или за поддържанието имъ се изискватъ разноски несъотвѣтствующи съ стойностьта имъ.

Чл. 297. Продажбата става чрезъ публиченъ търгъ въ митницата гдѣто се е издирило нарушението. Търгътъ трѣбва да се извѣстява, най малко, преди осемъ дена отъ назначения день за продажбата, чрезъ обявления, които се залѣпяватъ на вратата на митницата и на другитѣ правителственни учреждения, въ общината гдѣто се намира митницата. Ако стойностьта на подлѣжащитѣ стоки за продань надминува 200 лева, то обявленията се публикуватъ чрезъ Държавенъ Вѣстникъ.

Чл. 298. Когато конфискованитѣ стоки подлѣжатъ на вносни митарственни права, купувачитѣ имъ сѫ длъжни, ако желаятъ да ги оставятъ въ княжеството, да заплатятъ за тѣхъ надлѣжнитѣ права, независимо отъ цѣната на продажбата. Допуща се обаче да се продаватъ стокитѣ и безъ такова задлъжение, ако не се намиратъ купувачи които да ги изнесатъ наново или да заплатятъ митарственнитѣ права; въ такъвъ случай митарственнитѣ права се изтеглюватъ отъ суммата на продадените стоки.

Когато стокитѣ сѫ запретени за внасяние, продаването имъ става съ условие щото купувача да ги изнесе наново въ течение на единъ мѣсецъ отъ потвърдяването на търга. До изнасянието наново стокитѣ се пазятъ въ митарственнитѣ складове.

Чл. 299 На митарственнитѣ чиновници въобще се запрѣтява да купуватъ нѣщо отъ конфискуванитѣ предмѣти, които сѫ изложени за продань.

Чл. 300. Търгътъ за надаване на прѣдмѣтитѣ които иматъ стойность отъ 200 лева на горѣ, се счита окончателенъ и има сила само слѣдъ като се утвърди отъ финансовото министерство. За слѣдствието на търга се съставя протоколъ.

Чл. 301 Добитата сума отъ продаване конфискуванитѣ стоки, като се спадатъ отъ нея разноскитѣ по превасянието и продажбата, се раздѣля на три равни части, отъ които едната се пада на откривателитѣ на нарушението, другата се дава на чиновницитѣ които сѫ изслѣдвали нарушението и [illegible] въ митарственната касса и се записва като случаенъ доходъ. Ако нарушението е било издирено отъ сѫщитѣ чиновници които сѫ го и изслѣдвали, то тѣ иматъ право да получаватъ както тѣхната часть тъй и онази която се пада на откривателитѣ.

Събраната сума отъ глоби се распредѣля по слѣдующия начинъ:

50% на съкровището (хазната);

25% на чиновницитѣ които констатирали нарушението;

25% на откривателитѣ на нарушението.

Чл. 302 Не ще се пристѫпва къмъ распредѣлението на придобитата сума отъ проданьта на конфискованитѣ стоки, както и на суммата отъ глобитѣ, освѣнъ слѣдъ като встѫпятъ въ законна сила пресѫдитѣ подиръ истичането срока за обтѫжване дѣлото въ окрѫжното сѫдилище или подиръ отхвърлянето подадената апелация. Това распредѣление може да се спре и до истичането на срока за кассация или до потвърдението отъ върховний сѫдъ на издадената отъ окрѫжното сѫдилище пресѫда, но само въ случай, ако осѫденото лице даде въ сѫда надлѣжаще обезпечение за загубитѣ, които произлѣзатъ до окончателното свършване на дѣлото

Чл. 303 Когато придобитата сума отъ проданьта на задържанитѣ предмѣти за обезпечение на нѣкоя глоба е по голѣма отъ тая на слѣдуемата глоба, излишъка се внася на съхранение въ окрѫжното ковчежничество, отъ гдѣто притѣжателя на продаденитѣ предмѣти може да го изтегли въ течение на една година. Слѣдъ изминуването на този срокъ, излишъка се записва въ митарственнитѣ книги като случаенъ приходъ на съкровището.

Чл. 304. Въ случай когато нѣкоя конфискация се отмѣни (онищожи), слѣдъ извършването продажбата на стокитѣ, притѣжателя на тѣзи стоки нѣма право да иска никакви други обезщетения, освѣнъ повращанието на придобитата отъ проданьта сума означена въ протокола за търга, заедно съ слѣдуемата лихва, предвидена въ чл. 289 отъ настоящия законъ.

ДОПИСКИ.

Ломъ 14 Януарий 1884.

Господине Редакторе!

Днесъ ми допадна на рѫцѣ една печатна покана отъ предсѣдателя на приврѣменното бюро за подновление старото Ломско читалище, съ която поканва Ломскитѣ граждани щото утрѣ, слѣдъ отпускъ църква, да заповѣдатъ на Ломското Народно училище въ което ще ся разисква върху начинътъ за подновлението сѫщото читалище и да се избере постоянно Настоятелство, което да се грижи за бѫдѫщето развиванье и дѣйствие на читалището, та да отговори на предначертанната си цѣль.

Всѣкий свѣстенъ Българинъ, който чуе за това, ще похвали подбудителитѣ и тѣзи, които ще ся запишатъ за дѣйствителни членове. Въ турското врѣме Ломското читалище играеше голѣма роля между младѣжитѣ ни и ги хранеше изобилно съ чистото млѣко на родолюбието. При всичко че обстоятелствата бѣха други, нъ въ сърдцата ни тогава пламтеше живъ огънъ за освобождението ни; учителитѣ въ това отношение бѣха най-ревностни и дѣятелни.

Както и да е, миналото е минало. Сега остава да глѣдаме на бѫдѫщето. Ако Ломското читалище се подпови и почне своето дѣйствие, тогава то ще принесе голѣма полза на ломското общество. Това обще-полезно предприятие [illegible] на комарджията, нѣма да бѫде угодно, обаче малко ни е грижа. Напрѣдъ, Г-да!

Искреновъ.

с. Сарсанлари (Тутраканска околия) 20 Януарий 1884 год.

Г-не Редакторе!

Прочетохъ въ 69-й брой на народний ви в. „Славянинъ" нѣколко думи за селскитѣ учители отъ г. С. Мирова Ботевский учитель и въ 77-й брой отъ сѫщий в. „Нѣколко думи за труда и платитѣ на селскитѣ учители", отъ г. Бакева Бѣло-Черковенский учитель. Помѣнатитѣ ни двама събратия, понеже сѫ изложили, безъ ни най-малко приувеличение, състоянието, живота, труда и наградитѣ на насъ селскитѣ учители, даже и съ нѣкои недостатъци, като се заборавили отъ да спомѣнѫтъ, че ний селскитѣ учители въ сравнение съ секретаритѣ на селскитѣ общини, стоимъ много по-долу въ наплащанието си, размѣра на платата и труда, то азъ съмъ на мнѣние, че всички ний селскитѣ учители въ Българ. Княжество, да изявимъ желание до Минист. на Народното Просвѣщение, щото находящий се при него „Учебенъ Съвѣтъ„ при съставянието на законо-проекта за народнитѣ училища, отъ когото вече има испратени до нѣкои отъ учителитѣ, да се предвиди и опредѣли, щото на селскитѣ учители, платитѣ да се плащатъ отъ държавното съкровище, както е вече за священницитѣ опредѣлено въ церковний уставъ. А слѣдуемитѣ суми да се предвидѫтъ при

вотирането бюджета на Министерството на Народното Просв. отъ Народното Събрание.

Ако удобряватъ това мнѣние и г-да събратията ми учители, нека и тѣ издаджтъ гласа си чрезъ печата, какъ виждатъ за по-добрѣ, да изявятъ желанието си съ прошение ли, всички селски учители отъ едно учебно окржжие, направо до Министра на Народното Просвѣщение ли? или да заявятъ на г-да училищнитѣ си инспектори и тѣ да рапортиратъ въ Министерството. Сжщо да разискаме и като какви щатове да се опредѣлятъ за селскитѣ учители. Съразмѣрно ученицитѣ ли, на колкото отдѣления преподава единъ учитель, или на часове както е въ държавнитѣ училища.

Хр. Г. Рохлевъ.

Горня Орѣховица 20 Януарий 1884 год.

Г-не Редакторе!

Както по другитѣ градове и въ нѣкои села има Читалища, така и въ нашия градъ Горня Орѣховица, прѣди двѣ години, съгласно се подновя вѣхото, отъ преди Русско-Турската война, читалище съ сжщото название „Напрѣдъкъ".

Казахъ, че вѣхото читалище се подновява; нъ мислѣ не ще бжде излишно, ако поговоря въ кратце, за дѣйстията и цѣльта му.

Общо съгласно сж дѣйствували всички граждане, за да се съберѫтъ повече парици, тъй, като за първий пѫть за много нѣща сж потрѣбни. Това вѣтхо читалище е сжществувало отъ 1869 до 1876 година.

Цѣльта му е била: умственното и нравственното развитие на всичкитѣ граждани, а особно на женския полъ.

Прѣзъ сжществуването си читалището е получавало всичкитѣ вѣстници издаваеми въ Турция и Франц. вѣстникъ „Курие де-Ориенъ". Въ сжщото врѣме членоветѣ му сж старали да има читалището и библиотека, въ която да има различни за прочитъ книги. Нъ съ тѣзи само не е било възможно читалището да постигне предначертанната си цѣль, която е била най-повече за образованието на женския полъ, за това се видѣло за нуждно, читалищнитѣ членове, да испроводѫтъ двѣ момичета, въ странство, на учение, което и извършили. Отбираръ двѣ по-способни момичета за да бѫдѫтъ за въ бѫдѫще учителки въ градеца ни, които момичета дали подписъ че ще учителствуватъ безплатно по двѣ години, или ако не учителствуватъ, да платятъ на читалището опредѣлено количество пари.

Тѣ момичета, (на които сега имената умълчавамъ) проваждатъ се първо въ гр. Стара-Загора и послѣ въ гр. Габрово, гдѣто свършили тамъ петий классъ; но отъ тѣхъ само едната е испълнила своята дѫлжность; а другата безъ да помисли че има свѣта обѣщанна дѫлжность, бракосъчетава се и до днесъ не са е обърнала, баремъ писменно да поблагодари, ако и да ѝ са е писало нѣколко пѫти.

Най-главния дѣецъ, на вѣтхото читалище, е билъ, изгубения изъ градеца ни, г. Вичо Грънчаровъ, който енергично се е трудилъ да достигне читалището своята тогавашна цѣль; нъ съ неговото изгубване, изгубили се и всичкитѣ тогавашни читалищни принадлѣжности, (да не разбере публиката, че той ги е отнесалъ) останали сж въ градеца ни, но незнайно въ кого. При отварянето на новото читалище само единъ двама наши честни граждани внесохж десетина екземпляра книги и едно огледало, повече нищо.

Нека кажемъ сега цѣльта и на новото читалище. Цѣльта на читалището „Напрѣдъкъ" е умственното и нравственното развитие на всички граждани. За постигането на цѣльта си читалището „Напрѣдъкъ" ще се старае: а) да основе една градска библиотека и б) да снабдява, споредъ срѣдствата си, съ необходимитѣ учебници, бѣднитѣ ученици въ градскитѣ ни училища.

„Безъ срѣбро не бива добро", казва народната говорка. За да може да отговори на цѣльта си читалището събира разни помощи; отъ почетни и дѣйствителни членове, отъ театрални представления, отъ волни и визитни помощи.

На 18-ий Декемврий 1883 год. дошелъ бѣше за наши градски нужди, ученолюбивия Търновский Окржженъ Управитель Г. Н. Марковъ, който не забрави да посѣти читалището ни, въ което при всичкото свое насѣдчаване на присъстващитѣ, напомни въ лицето на едного отъ учителитѣ, че добрѣ би сторили. ако държатъ сѣки недѣленъ денъ сказки, отъ които не малко ще принесжтъ полза. Въ сжщото врѣме пожела да са запише за почетенъ членъ на читалището. Да живѣятъ подобни управители!

Въ двѣ годишного си сжществуване читалището е можло да направи около 30,000 хиляди гроша, отъ които половината е иждивило за вѣстници, книги за прочитъ, за слуга и други пособия за въ читалището, а останалата половина около 15,000 хиляди гроша има готови пари, съ които, като се поумножатъ, членоветѣ са на мнѣние, да се построи особно здание за читалище безъ да се повредѝ цельта му.

Читалището е отворено всѣки день и е свободно посѣщението му за сѣки любитель къмъ просвѣщението. И тъй ни единъ день неостава то, безъ посѣтители, както отъ гражданитѣ и вънкашни, така и отъ ученици. На 6-й того завѣдекъ билъ единъ отъ нашитѣ съграждани на име Христо С. Дели Христолу, който отъ мнозина се е считалъ за простъ человѣкъ. Той като видѣлъ въ читалището пълно съ ученици, които се занимавали да прочитатъ, додражело му и на нѣкои отъ читалищнитѣ членове казалъ, когато е принасело читалището такава полза, желаѭ да бѫда за напрѣдъ членъ, викайте мя да ходя по визитѣ и всячески желаѭ да спомагамъ. На 7 того Ивановъ денъ, безъ да го вика нѣкой, отива въ читалището, поиска квитанционната книга и съ нѣколко други тръгва по визити и сполучва, отъ четири визити, съ своето убѣждение да земе волна помощъ 34 лева, да живѣятъ такива ревнители къмъ просвѣщението. Не малко бѣше ревнитель за просвѣщението и съгражданина ни покойния Вангелчо А. Вангеловъ, който прѣди шесть мѣсеца предаде Богу духъ. Той като видѣ че болѣстьта му е опасна и не ще може да испълни своитѣ предначертания, повиква нѣколко наши съграждани, прѣдъ които направя своето душевно завѣщание. Той въ това свое завѣщание билъ завѣщалъ готови пари и часть отъ своето си бащино и майчино наслѣдство, което се научавамъ, че са уценило за 55,000 гроша на които лихвитѣ да бѫдатъ за въ полза на градскитѣ училища.

Въ сжщото завѣщание се поменува, че желѣзната си касса, която се цѣни около за 3,000 гроша, завѣщалъ на градското ни читалище „Напрѣдъкъ" и сега е въ читалището.

Вѣчна ти памятъ! Ревнителю за просвѣщението! Твоето име не ще бѫде забравено никога отъ съгражданитѣ ви и отъ тѣхното потомство.

Свещеникъ *Петръ. Я. Мѣлловъ.*

ОТВОРЕНО ПИСМО.

До Почитаемий учителский съвѣтъ при Варненската Реална Гимназия.

Г-да учители познати и непознати!

Бързамъ да ви поднеса братскитѣ си поздравления по случай на избавянето ви отъ странствующия магистрантъ спицеръ и директоръ Петръ Хаджи Пенчевъ отъ Търново.

Еще при назначението му, тогавашния учителский съвѣтъ при гимназията състоящий са отъ г-да учители: Мавровъ, Бендеревъ и Емлеръ протестираха, че неможатъ да са подчинатъ на единъ простъ и необразованъ спицеринъ, който съ поведението си искаше да третира учителитѣ, като начаяникъ съ неограничена властъ; нъ, благодарение на спекуланския и историческия български нихилизмъ, който избухналъ въ Варна най-много въ стѣнитѣ на гимназията (думи на ревизора В. Д. Стоянова), свѣта не са послуша, вслѣдствие на което вередъ годината и въ продължение на 3 недѣли тогавашнитѣ учители си подадоха оставкитѣ.

Г-да, постоянствувайте на идѣитѣ си и трудете са мѫжки да докажите комуто трѣба най много на народа; че време е вече да са расчистятъ тия гоголевски директори и самозвани спициалисти, които благодарение на смѫтнитѣ обстоятелства и на безхарактерностьта си, недостойно са занимавали и занимаватъ още и до сега най важнитѣ и най деликатни служби въ господарственото управление.

Бѫдете увѣрени, че срѣдствата, съ които са домогватъ тия неспособни личности да ни очернятъ и представятъ като опасни неблагонадѣжни хора предъ общественото мнѣние сж гнили и скоро са откриватъ и извѣтряватъ. Разбирамъ, че мѫчно е да са бори человѣкъ срѣщо едно общо заблуждѣние, срѣщу натрапеното началство и гнилия авторитетъ, нъ не трѣба да се отчайвате... Вий разбирате, г-да, твърдѣ добрѣ че поне въ народното образование не тряба да са допуща шарлатанизмътъ, защото то е основата върху която народа ще съзида своето бѫдѫще. Пречее, на насъ учителитѣ са налага свята длъжность да дѣйствуваме общо съ по голѣма честность и откровенность гдѣто и да било и предъ когото и да било съ увѣренность, че трудътъ ни не отива на празно и че резултата винаги е въ наша полза.

Азъ са твърдѣ много радвамъ и ви благодаря крайно, гдѣто съ поведението си спрямо тоя самозванъ директоръ, освѣнъ че спечелихте по голѣмо довѣрие въ познайцитѣ ви, нъ главното въздигнахте престижътъ и значението на варненската реална гимназия, при устрояването на която бѣхъ шастливъ да поработя твърдѣ малко време. Бѫдете здрави, бодри и рѣшителни въ дѣйствията си срѣщу несправедливоститѣ и угнѣтенията.

Б. Райнсъ, бивший учитель въ Вари. реална гимназия, студентъ по физико-математическитѣ науки въ Лиежский университетъ.

Лиежъ (Белгия) януарий 30 1884.

Отъ Министерский Съвѣтъ.

Слѣдующето писмо е испратено до редакцията на в. „Търновска Конституция."

Господине Редакторе!

Натоваренъ съмъ да ви помолѭ, въ името на закона и на истината, да обнародвате на чело на най ближний брой отъ редактуваний отъ васъ вѣстникъ „Търновска Конституция," че думитѣ и увѣрениятa ви въ уводната статия на тоя вѣстникъ отъ 14 януарий 1884 год. (брой 4), че *ужъ купуванието на желѣзницата Варна — Русе било дѣло свършено и че сегашното правителство извършило тая работа безъ да пита Народното Събрание и да иска отъ послѣдното санкция*, сж лишени отъ всяка реална основа и съвършено несъгласни съ истината.

Упълномощенъ съмъ да обявѭ, по най-категорическа начинъ, че тѣзи увѣрения сж съвършено лѫжовни, и че купуването нито е ставало, нито пѫкъ ще стане безъ разрѣшението и санкционирането на Народното Събрание. Всичко що е направило и прави по тая часть сегашното правителство, то е: да влѣзе въ приговори съ компанията, притежателка на горѣпоменѫтата линия, за начина, по който би трѣбвало да се уреди окончателно въпроса за задлъженията на Княжеството спрямо тая компания и чрѣзъ това да приготви почва и срѣдства за Народното Събрание за произнасянето му върху тоя важенъ и твърдѣ тежъкъ за отечеството ни въпросъ. Ако въ течението на тѣзи приговори е ставало и става дума, повече за купуване на желѣзницата, това е исхождало не отъ предпочетението на правителството къмъ такъвъ конецъ на работата, а просто и чисто отъ това, че отъ познатитѣ и възможнитѣ способи за рѣшение на въпроса само този е въ състояние да запазистарната отъ онова материално разорение, съ което и заплашватъ чрезмерностьта и буквално то испълнение на завѣщанитѣ намъ отъ предишнитѣ врѣмена задлъжения.

Не по-малко неточни сж и думитѣ ви за кредита, който се е отпустилъ за разноскитѣ на българскитѣ делегати въ Лондонъ по тая истата работа; не 55,000 л. сж се отпустили за тая цѣль, а толкози, колкото се полагатъ по законитѣ.

Такива сж положението и сжщностьта на дѣлото въ дѣйствителность.

Това за всеобщо освѣтление на публиката, уважението къмъ която мислѭ да ме освобождава отъ по-нататашни заключения върху срѣдствата които нѣкои вѣстници употрѣбляватъ за постигание на една предначъртана цѣль.

Приемете, г. редакторе, увѣренията за моитѣ къмъ васъ уважения.

София, 18 януарий 1884 год. № 44

Секретаръ на Министерский Съвѣтъ: *Б. Гораноъ*

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 16.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующето предложение:

„Да се открижтъ отново окржжията Трънско, Ловченско и Орѣховско".

II. Заповедаме, щото това предложение да бжде облечено съ Държавний Печатъ и обнародвано въ „Държавенъ Вѣстникъ".

III. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 17 януарий 1884 г.

На първообразното съ собствената рѫка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтр. Дѣла Д. Цанковъ.

ВЪТРѢШНИ НОВИНИ.

Прѣди нѣколко дни единъ търговецъ, предалъ единъ групъ на Тел.-Пощенската станция въ Свищовъ за едного сарафина въ Руссе; минали се нѣколко дни, група не пристигналъ! Найсѣтнѣ се узнало, че група изчезналъ! Казватъ че приемщика билъ арестуванъ. — Подобни злоупотрѣбления въ нашитѣ пощи не сж ставали, за това желателно е да се внимава какви лица се назначаватъ за чиновници по пощитѣ.

—

На 22 того нареченното „Читалище" въ градж ни, съ безъ извѣстно помѣщение, дало балъ, на когото не благоизволилъ да присжтствува нито единъ отъ Консерваторитѣ, имало нѣколко либерали съ фамилиитѣ си; при всичко това пакъ казватъ се събрали около 700 лева, съ които пари щѣли да се купуватъ чужди романи, вмѣсто да се спомогне на бѣдни ученици, които напущатъ училището безъ врѣме.

—

Консерваторитѣ въ брой по 3 ½ въ всѣкий градъ, наздраво рѣшили да се устрояватъ, като съставляватъ особенни комитети отъ турци и евреи. Когато се устроели, щѣли да почнатъ своитѣ махзари противъ нихилиститѣ —либерали, както направихж въ 1881 година.

—

Изъ житието и подвигитѣ на нѣкои отъ Търновскитѣ учители:

На 16 Януарий т. г. нѣкои отъ първоначалнитѣ учители откраднали и скрили въ черквата новата завѣса, която Градский приставъ съ жандармитѣ ги моли да земѫтъ и прѣдадѫтъ по принадлѣжность.

—

На 19 Януарий т. г. единъ отъ тѣзи учители, побойствувалъ на чопмата, защото не му дали да си налѣе вода.

—

На 22 Януарий нѣкои учители слѣдъ като се наели и напили добрѣ, расхождали се изъ улицитѣ посрѣдъ божия день съ цигулари! Примѣръ отъ моралъ! — Всичко това за знание, комуто трѣбва.

—

На 15 того въ Търново се прѣдставило „Христо Ботевъ" и комедията „Цилиндъръ" Публиката се събрала и чака, а играющий ролата „Христо ботевъ" се билъ напилъ, та не ис-

калъ да излѣзе на сцената, до като не го набили добрѣ!...

—

Споредъ свѣдението на в. „Търн. Конституция“, политическия кабинетъ въ София, противъ когото се произнесе мало и голѣмо, че е излишенъ, още съществувалъ, като се мѣсялъ и въ работитѣ на министерствата.

—

Намалението на канцелярскитѣ разноски по Окр. съдилища е направено съ цѣль вижда са, да не могжтъ да иматъ съдилищата нито добри и достаточно писари, нито расилни, тъй като за заплата на единъ писарь едва оставали по 50 лева, и то слѣдъ като се исключили двама трима писари и расилни. Искатъ да кажжтъ, че това било направено отъ патриотическото събрание съ цѣль, да не може либералното Министерство да управлява страната.

—

Отъ нѣколко седмици, сухопътната поща, непристигва на опредѣленното врѣме въ градж ни. По-напрѣдъ нътищата биле развалени, ами днесь при това хубаво врѣме?

—

Чиновницитѣ по митницитѣ, като видѣли новия си щатъ, и че съ такава една малка заплата, нѣма могжтъ да се подържатъ, мнозина са рѣшили на пролѣть да си дадѫтъ оставкитѣ. Дѣйствително на чиновницитѣ по митницитѣ заплатитѣ бѣхж твърдѣ скромни и сега като ги е намалило, патриотическото, единственото, любезното, спасителното и самоизбранното събрание, то на чиновницитѣ, неостава друго, освѣнъ да станатъ старши, който ще получава сто лева месячно, а единъ главенъ писарь 80 л. Консерваторска оправия!

—

На нѣкои бивши адютанти заминали за Россия, ще имъ са отпущатъ по 10,000 лева дишъ хакж, а на чиновницитѣ заплатитѣ се умалихж за икономия! Да са чудишъ ли, да са маешъ ли, какво да мислишъ!.....

ВЪНШНИ НОВИНИ.

Портата рѣшила да испрати циркулярна нота до всичкитѣ велики сили, въ която да имъ обърне вниманието на положението въ Египетъ, преимущественно на Суданъ. Въ този си документъ Портата щѣла да протестира противъ всѣко измѣнение, на администрацията въ тия провинции, безъ съгласието на Султана.

—

Въ Армения се събира много турска войска, която се распорѣжда на квартира по християнскитѣ села.

—

Китайското правителство поржчало въ Америка много пушки и топови.

—

Очаква се една война мѣжду Франция и Китай, отъ което Англия се обезпокоила твърдѣ много, да не и пострадатъ интереситѣ.

—

Англия била на мнѣние, да предаде Египетъ подъ управлението на едно особенно министерство, съставено исключително отъ Англичани.

—

Черногорцитѣ на границата имали едно сбиванье съ Албанцитѣ, и отъ двѣтѣ страни имало убити и ранени.

—

Въ Сърбия избранитѣ гласни, които ще избиратъ представители за предстоящата камара, биле повѣчето пакъ радикали.

—

Говори се че съ новия Министръ на войната г. Кантакузена идяли и нови русски офицери за войската, които щѣли да замѣнятъ досегашнитѣ, тъй като тия послѣднитѣ биле повикани изъ Россия, като ужъ съучастници въ преврата на 1881 година.

БЪЛГАРСКА СЕДЯНКА ВЪ ПРАГА

урѣжда

на 3/15. Февруарий 1884 година.

ТЪРЖЕСТВЕНЪ ВЕЧЕРЪ

въ честь на

Г-НА ПЕТКА Р. СЛАВЕЙКОВА

Български поетъ и списатель.

Програмъ:

I.

1. **Прологъ** отъ Г-ца Ел Красногорска, декламува Г. *Як. Сайфертъ*, членъ на ческото народно театро.

2. a) **Български народни пѣсни**, съставилъ Г-нъ М. Ангръ, капелникъ на ческото народно театро.

b) **Чески народни пѣсни**; пѣе Г-ца *Ирма Райхова*, примадона на ческото народно театро.

3. **Животописъ** на **П. Р. Славейкова**, чете г. редакторъ *І. Тоужимски*.

4. Ария отъ операта **„Да бѣхъ билъ краль“** отъ Адама, пѣе Г-ца *Ирма Райхова*.

5. **„Тжга“** отъ П. Р. Славейкова, декламува *Т. Георгиевъ*.

6. a) **„Легенди“** отъ Дворжака.

b) **„Тарантела“** отъ Мошковски, свирятъ на пиано г. г. *Госи* и *Полнеръ*.

II.

ТАНЦОВАЛНО ЗАБАВЛЕНИЕ

при капелата на г КРОУПА.

Доброволно учавствуватъ: Госпожица ИРМА РАЙХОВА, примадонна на чешкого народно театро, Г. ЯКОВЪ САЙФЕРТЪ, членъ на чешкото народно театро (съ позволението на Г на Шуверта, директора на чешкото народно театро) и Г.г. РОСИ и ПОЛНЕРЪ.

Конвиктски салъ. Начало въ 7 час. вѣчерь.

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ:

ПО НЕВОЛЯ ДОКТОРЪ

КОМЕДИЯ

въ

ДВѢ ДѢЙСТВИЯ

отъ

Д. П. Войникова

Цѣна 40 ст.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ.

Руссенското Благодѣтелно Дружество „Съединение“ за щастливо се счита да изрази публично сърдечната си благодарность, къмъ долоизложенитѣ Господа, които благоволиха да поднесатъ волната си помощъ при честитяване именитѣ имъ дни, за въ полза на Дружеството, а именно:

На 25 Декемврий 1883 година.

Г. Г. Хр. Касабовъ Адвокатъ 7 л., Хр. Ивановъ Адвокатъ 5 л., Подпоручикъ Х, Чехларовъ 4 л., Х. Чавовъ 4 л., Х. Баларевъ 3 л. 50 ст., Х. Петровичь 3 л. 50 ст., Хр. Савовъ 3 л. 50 ст., Х. Пелтековъ 2 л., Х. Пеевъ 2 л.. Х. Х. Костовъ 2 л., Х. П. Армяновъ 1 л. 70 ст.,

На 27 Декемврий 1883 година.

Г. Г. Ст. Киселовъ 7 л., Ст. Пл. Малчовъ 6 л., Ст. Симеоновъ 5 л., Подпоручикъ С. Господиновъ 5 л., Поручикъ Арнаудовъ 4 л., Подпоручикъ С Стояновъ 4 л., С. Д. Поповъ 4., Ст. Трифоновъ 3 л. 50 ст., Ст. Ив. Саламановъ 3 л. 50 ст., С. К. Ангеловъ 3 л. 50 ст., С. Павловъ 3 л. 50 ст., С. П. Роглевъ 3 л. 50 ст., С. Николовъ 3 л. 50., Цони Трифоновъ 3 л. 50 ст., Ц. П. Ковачевъ 3 л. 50 ст., С. П. Гирданский 3 л. 50 ст.. С. Камбуровъ 3 л. 50 ст., С. Ивановъ 3 л. 50 ст. Ст. Даневъ 3 л., С. С. Самоукъ 3 л., С. Казаковъ 2 л. 80 ст., С. Руссевъ 2 л., С. Р. Кефсизовъ 2., Стоянъ 1 л. 20 ст., и С. Великовъ 1 левъ.

На 1 Януарий 1884 година.

Г. Г. В. Стояновъ 10 л. 50 ст., В. Марковъ 5 л., Поручикъ Кутинчовъ 4 л., В. П. Гранчаровъ 3 л. 50 ст., В. Радевъ 3 л. 50 ст., В. Дворяновъ 3 л. 50 ст., В. С. Чиневъ 3 л., В. Райко 3 л., В. Клисаровъ 2 л., В. Бабаджановъ 87 $^{2}/_{1}$ стотинки.

На 6 Януарий 1884 година.

Г. Г. Юр. Джумалиевъ 10 л. 80 ст., Ю. Симеоновъ 3 л. 60 ст., Ю. Тевекелевъ 3 л. 60 ст. Ю. Ганевъ 3 л. 60 ст., Драголъ С. Басмаджиевъ 3 л. 60 ст. Ю. Петковъ 2 л., Ю. Сърмаджиевъ 2 л., Ю. Мариновъ 2 л, Юр. Д. Бояджиевъ 1 л. 80 стотинки.

На 7 Януарий 1884 година.

Г. Г. Д-ръ Ив. Пенковъ 20 л. 60 ст., Ив. Петковичь 7 л., Ив. Симеоновъ 7 л., Ив. Чорапчиевъ 6 л., Ив. Божковъ 4 л., Ив. Ивановъ 4 л., Ив. Андреевъ 4 л., Ив. Газурковъ 4 л., Ив. Христофоровъ 4 л., Ив. Мариновъ 4 л., Ив. Габровский 4 л, Ив. Х. Алексевъ 4 л., Ив. В. Мамовъ 3 л. 60 ст., Ив. С. Драгоевъ 3 л. 60 ст. Ив Симеоновъ 3 л. 60 ст., Ив. Тодоровъ 3 л., Ив. Гопковъ 3 л., Ив. Гирдапский 3 л., Ив Рибаровъ 3 л., Ив М. Попповъ 3 л., Ив. Бѣевъ 2 л., Ив. Петровъ 2 л., Ив. П. Петковъ 2 л., Ив. Алексиевъ 2 л, Ив. Пидѣлковъ 2 л. Ив. Димитровъ 1 л. 80 ст., Ив. Цвѣтковъ 1 л., и Ив. Рабаджиевъ 90 стотинки.

Да живѣятъ подобни родолюбци и пожертвователи.

Предсѣдатель: *Ив. Хр. Габровский*

Дѣловодитель: *Д. Друмевъ.*

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ.

Дружеството „Трьидафилъ“ въ Силистра има честь да благодари на слѣдующитѣ Господа, които благоволиха и подариха на Дружеството по именитѣ си дни какго слѣдва.

І на Рождество Христово.

Русси Хр. Шоповъ 3 л., Христо Брашляновъ 3 л., Христо Ивановъ Окр. Упр. 10 л., Р. Станчевъ 6 л., Хр. Пеневъ 2 л., Хр Г. Лськовъ 5 л. 25 ст.,

II Архидяконъ Стефанъ

Ст. Ав. Абаджиевъ 2 л., Ст. В. Воденчаровъ 4 л., Ст. Петковъ 3., Стайчо Николовъ 2 л., Стоянъ Данчевъ 2 л., Стоянъ Димитровъ 3 л. 50 ст., Стоянъ Резановъ. 75 ст, Стефанъ Андреевъ 1 л., Ст. Зимовъ 4 л., Стонъ Теодоровъ 3 л. 50 ст., Цонку Георгиевъ 1 л., Стани Генчевъ 1 л., С. Василевъ 1 л.,

Да живѣятъ такива родолюбци!

Силистра 18 Януарий 1884 год.

Прѣдсѣдатель: *В. Г. Шиковъ*

Секретарь: *Н. Знаменовъ*

Отъ Руссенската Окржжна постоянна Комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 138

Въ помѣщението на постоянната комисия при Руссен. Окр. Съвѣтъ ще са произвѣде търгъ за отдаване подъ наемъ, за седемъ години, риболовството въ блатото Тутраканско и въ шиналътъ (Дунавътъ) отъ устието на р. Янтра до островътъ Бекирлери и отъ островътъ Бекирлери до селото Кадж-кьой, всѣко отдѣлно. —

Търгътъ ще се произвѣде на 20-ий февруарий текущата година часътъ по 3 три слѣдъ обѣдъ, и съ тайна конкуренция съгласно законътъ за търговетѣ.

Предварителенъ залогъ трѣбва да са вложи; 3500 лева, за Тутраканското блато, 2500 л, за шиналътъ отъ р. Янтра и 1500 лева за шиналътъ отъ островъ Бекирлери.

Условията. освенъ въ неприсжтственитѣ дни, въ всѣки други день можатъ да са виждѫтъ въ канцеларията на постоянната комисия.

гр. Руссе 20 Януарий 1884 год,

Предсѣдатель: *К. Мариновичь.*

Членъ Секретарь: *П. Н. Винаровъ*

БЮДЖЕТЪ НА КНЯЖЕСТВОТО

За финансовата 1884 година

РАСХОДЪ	Лева	Ст.
I. Върховно правителство и Министерството на Финансить	6,359,812	—
II. Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи . .	5.800,385	—
III. Министерство на Народното Просвѣщение . . .	2,215,994	—
IV. Министерство на Правосѫдието	1,955,470	—
V. Министерство на Външнитѣ Работи и Исповѣданията съ телеграфитѣ и пощитѣ	3,985,673	—
IV. Министерство на Общитѣ Сгради Земледѣлието и Търговията . . .	3,405,089	—
VII. Военно Министерство .	11,000,000	—
Всичко . .	34,722,423	

ПРИХОДЪ	Лева	Ст.
I. Прями налози . . .	17,750,000	—
II. Косвени	8,890,000	—
III. Дьржавни имоти . .	588,000	—
IV. Случайни доходи . .	323,700	—
V. По Министерство на Народното Просвѣщение .	348,280	—
VI. По Министерствотото на Правосѫдието . . .	676,800	—
VII. По Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията	2,038,000	—
VIII. По Министерството на Общите Сгради, Земледѣлието и Търговията .	1,656,520	—
IX. По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи .	920,000	—
Всичко . .	33,191,300	—
X. Недостига да се попълни отъ недоборитѣ на миналитѣ години . . .	1,531,123	—
А всичко . .	34,722,423	

Редакторъ-Издатель Т. Х. Станчевъ. Русчукъ скоро печатница на в. „Славянинъ.“